

ВѢНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЪ

Ела!...

М. Теофиловъ.

Ехъ, всѣка заранъ дигамъ азъ пердето,
Навѣнъ поглеждамъ — нѣма и сега! —
Пакъ ясно-синьо трепнало небето:
Напусто ние чакаме снѣга!

Съ тѣга отдавна птички отлетѣха
и листъ едва-ли нѣйдѣ е остальъ;
отдавна врани снѣгъ ни прѣдвѣщаха —
единъ Богъ знае, дѣ е окъснѣлъ!

Гори безъ листи, безъ трѣва полето —
животътъ сѣкашъ, грозно отлетя,
безъ пѣсни ето — глжхнало небето,
земя безъ птички, листи и цвѣтя!...

А снѣгъ не иде! — Господъ ни забрави! —
Зърната ще наново покълнатъ;
а наши зимни приказки, забави? —
шейнитѣ още въ зимника стоятъ!

Защо се бавишъ? — Чакаме те вече:
че празниците съ твоята шейна